
Deník Ivana Hoffmana

Deník Ivana Hoffmana

16.11.2010, rubrika: Česká republika, strana: 14, autor: Ivan Hoffman

Čekání na studenty

Zítřejší svátek je dobrou příležitostí zeptat se studentů, na co ještě čekají. Společnost je totiž opět jednou v zuboženém stavu, který si říká o zásadnější korekci, a dospělí se jako vždy v dějinách k ničemu kloudnému nezmobilizují. S věkem totiž většina lidí ztrácí nadšení a odvahu, rezignuje na ideály, sny a předsevzetí, což se v praxi projevuje držením kroku a úst. Koneckonců je to vidět na studentských vůdcích z minula. Vesměs se zapletli s režimem, takže nemá cenu po nich chtít, aby napravovali, co se tu i jejich jménem zpackalo.

Mladým je vlastní smělost i radikalismus, ale to automaticky neznamená, že se v každé generaci budou studenti angažovat za mír, svobodu či demokracii. Někdy jejich energii stráví třeba fotbalové fandění, techno či jiná módní vlna, takže zestárnou a zařadí se, aniž by jejich mladistvá revolta přinesla užitek společnosti jako celku. Také je ale jasné, že nelze co dva roky svrhnout společenský řád. Režimy musí podobně jako my lidé nejprve překonat dětské nemoci, dopustit se mladistvých pošetilostí, než dospějí ke kompromisům dospělosti a posléze degenerují. Silná studentská hnutí jsou ta, která se potkají s režimy, jež melou z posledního, nemají už co nabídnout a jsou lidem pro zlost.

Kdy se studenti naštvou na režim, se nikdy úplně přesně neví. Soudě ale podle nezvykle drsných britských protestů ohledně záměru tamních konzervativců ztrojnásobit **školné**, se už studenti zvolna nadechují. Stejně je to zvláštní. Na mladé jsou věčné stížnosti, jak jsou nevděční, neodpovědní, jak si ničeho neváží. Jenomže bez jejich rebelantství, historické neúcty k autoritám a systémům by se tady už dávno nedalo existovat.